

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא קא.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

הש"י ר"ה יש קצין ואי
נשי ב"ל. בעין זה נגדריס
דף פנ ע"ב ומאי ח"י
להפך לפיכך הוצא שם:

הגהות הער"א

[א] 'חום' דים שנקרו
בגושיהן קטק ט', נ"ב
אכל הרמ"ס נחז דנלא
בטיהן הכל לעל הקרקע
ופתח"ע וט"ו: [ב] דם
ד'ם שברות, נראה ט',
נ"ב ורמ"ס וט"ע כתב
כפ"י הש"י:

מוסף רש"י

אין קנין לנכרי בארץ
ישראל. אם קנה עובד
סכנים קרקע גולה, אין
קנינו קניי' להפקיעה
מקדושה שלה. תתחייב
במסע, וישראל הקונה
חטט מן הפירות לרף
לנכר (גמ' א"ח). וידר על
ההתחייבות. לישול הלידה
בשיעור שנה. (כתובות א"ח).

חזן מן ההולאס. שהוא מוזיא במסרקתן ובעצירתן: שנעקרו בגושיהן.
עם הקרקע שסביבותיהן שיכולין לחיות על יד פטורין מן הערלה
דכתנן (פרלה פ"א מ"ג) חילן שנעקר והסלע עמו אם יכול לחיות פטור
ואם לאו חייב: **ולאמר שלש.** כלומר אפילו נעשרו בגושיהן

לא שני דיחולקו אלא לאחר שש
שים ששעפן הנהר שאילו נטען
מחלה בעל הקרקע בלא גושים
בבר יאזו עבשו מכלל הערלה הדשמה
לא מזה לה גושין דבעל הים מדי
לאחר שש: **אבל** בכור **גושין**
דבעל הים הוא דקשר להו והכל
שלו: **הוא קטני**. הו וים דקין
ולא היה לכן כל חרעה מתייהו
סילקא וירקא: **לויא רב**. שם
לא פרש ר' חנן לא היי אומרים
אזנה מסבירא: **המקבל**. למטה:
מעשר. מחלה כל התבואה ואח"כ
נטון לו לכבד חלקו ונמא מעשר
משלו על של נכרי ומספד: **מקבל**.
למטה: **בכור דמי**. כליו מקבל
בכר קורין לשם בין עשה ויין
איה עשה: **מיק**. אנס: **יש קנין**.
י' נמי אין קנין מקבל לאו בכור
דמי ואין מוטל עליו לפטור חלקו של
נכרי דלא פורע עבדו הוא שגרסו
הגבירי גדל: **שדה אבותי** **ממס**.

והנכרי גולה מהם לנדידה הוא
דקנסוהו רבנן דקיס לן בגויה דלארי
דחביבא ליה לא מיינעו חבירי מלקבלה
למחלה וטפי ועל שחר ארסין את
המלכה הוא ומקבל עליה: **אבל איניס**
דעמלח. אי רמיז עליה לעשור לא
מקבל לה לא קנסוהו רבנן: **ולנדידי**
מאי טעמא קנסוהו. מה חטא
שקנסוהו: **כדי שפא ברה צירו.**
שיחור ויקנה ממוך שישה עליו
המעשר יצרה ויסוף הדמים ויטלן
הנכרי ממנה. **כדי ברורו ומוחזקו:**
א"ר ירמיה וכו'. ומשום הכי נקט
ליה הכא דדמיא להן דלעיל:
ונטעה. חילנות: **ידו על הסתקוה.**
ואם השבח יתר על הוצאה יש לו
הוצאה ואם הוצאה יתירה על השבח
אין לו אלא שבח: **בשרה העשויה**
לנטעה. חילנות שיפה לאין יותר
מורעיס אחת דשמואל: **לא כעניא.**
אני חפץ בננויעתה שדה לכן היתה
עשויה: **גלים ארעא דיתא לקד.** העשויה
שדה העשויה לנטע ודמיא על העושה
הוא כשאר שחלי העיר כמנהג
המדינה: **הוא דאמר.** רב תמון:
כי האי סגא. דאמר לא מלקין
בית הלל בדבר כר"ש קאנעור:
צבים

*חוץ מן ההוצאה: שטף נהר ויתיו: אמר
 עולא אמר ריש לקיש לא שנו אלא שנעקרו
 בגושיהן ולאחר שלש אבל בתוך שלש הכל
 של בעל הוותים דאמר ליה אי את נטעת
 בתוך שלש מי היה אכלת ולימא ליה אי אנא
 נטעי לאחר שלש הוה אכילנא ליה כוליה
 השתא ^אקאכלת פלגא כהדאי אלא כי אתא
 בבין אמר ריש לקיש ^בלא שנו אלא שנעקרו
 בגושיהן ובתוך שלש אבל לאחר שלש הכל
 לבעל הקרקע דאמר ליה אי אנא נטעי לאחר
 שלש מי לא הוה אכילנא ליה כוליה ולימא
 ליה אי את נטעת בתוך שלש לא הוה
 אכלת השתא קא אכלת פלגא כהדאי משום
 דאמר ליה אי אנא נטעי הוה קטיני וזרענא
 תחותיהו סילקא וירקא תנא אמר הלה ויתיי
 אני נוטל אין שומעין לו מאי טעמא אמר
 רבי יוחנן משום ישוב ארץ ישראל אמר ר'
 ירמיה כגון דא צריכא רבה תנן התם ^אר'
 יהודה אומר ^בהמקבל שדה אבותיו מן הנכרי
 מעשר ונותן לו סברוה מאי שדה אבותיו
 ארץ ישראל ואמאי קרו לה שדה אבותיו
 שדה אברהם יצחק ויעקב וקסבר ^אר"י קנין
 לנכרי בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר
 ומקבל כחוכר דמי מה חוכר בין עבד ובין
 לא עבד בעי עשורי ומיתן ליה דכי פורע
 חובתו דמי אף מקבל נמי כי פורע חובתו דמי
 מעשר ונותן לו א"ל רב כהנא לרב פפי
 ואמרי לה לרב זבד אלא הא דתניא רבי
 יהודה אומר המקבל שדה אבותיו ממציק
 נכרי מעשר ונותן לו מאי איריא מציק אפילו
 אין מציק נמי אלא לעולם ^אר"י קנין לנכרי
 בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר ומקבל
 לא כחוכר דמי ומאי שדה אבותיו שדה
 אבותיו ממש ולדידיה הוא ידקנסוה רבנן
 דאידי דחביבא עליה טפי ואזיל מקבל לה
 אבל איניש דעלמא לא ולדידיה מ"ט קנסוה
 רבנן אמר ר' יוחנן כדאי שתהא ברה בידו
 אמר רבי ירמיה כגון דא צריכא רבה "איתמר
 יהיודר לתוך שדה חבירו ונטעה שלא
 ברשות אמר רב שמין לו וידו על התחתונה
 ושמואל אמר אומדון כמה אדם רוצה ליתן
 בשרה זו לנוטעה למת רב פפא ^אר"י פליגי
 כאן בשרה דעשויה לומר כאן בשרה שאינה
 עשויה לומר והאי דרב "לאו בפרוש איתמר

תא לקמיה דרב א"ל זיל שום ליה א"ל לא
עיל התחתונה א"ל לא בעינא לסוף חזייה
ת אדעתיד הניחא לך זיל שום ליה וידו על
זרבתו של חברו ובנאה שלא ברשותו ואמר
זן אמר שומעין לו רב ששת אמר אין שומעין
שמאי אומרים שומעין לו וב"ה אומרים אין
כב"ש הוא דאמר כי האי תנא דתניא שומעין
שמעון בן גמליאל אומר בית שמאי אומרים
שמעין לו מאי הוי עלה א"ר יעקב אמר ר' יוחנן
בבית

שנעקרו בגושיהן. [א] נקט הכי משום חוק שלם דלל"כ הו
עלה: **וליימא** ליה אי אנא נמעי דאחר שיש
היה אבייטא ב"י. והיינו קוטה נטעות קטנות בדמים מועטין
ונלחש שלם היו נעשות גדולות וטוענין פירות היתים שגך ומלחש
שלם שמיין קן אלל הנמחי ויתם של
בקרקעי פשיטא שלל הנחתים לדעת
שתלכל עמי אחר שלם אלל"כ
אוכל גם אי עמך חוק שלם הויל
וכן נקט אהה הנחתים לדעת ק
בקרקעי: **ואי** אבד ההי ייתי
אני נפס"א אין שווענין לה. אלל ישאר
היתים שס אלע"פ שלחש ג' הכל
של בעל הקרקע ובעל הקרקע יתן
דמי היתים כמו ששים למכור
לנטיעות וילל קני דמי ששים שהי
לעשות פירות דן עומדין:

ספרות מאי שדה אבותיו ב'.
וקסבר אין קיין ומקבל
דקסבר אין קיין ר'אוי להחמיר
דמקבל כמו בחבור ובחבור מן הדין
ל'רץ לעשר שלא יהא פורע חובו
במעשר דקאמר "הרי שאלם השר
לאת אורט אס' בחביו נאמן לעשר
לכל מ"ק דרי' יהודה דלמך החבור
שהיה מן הנכרי מעשר ונותן לו רבי
יהודה אומר אף המקבל ממזיק ב'י'
הספד י' קיין ולכן אין להחמיר
במקבל אללא דוקא בחבור החמירו
מדרבנן כמו שחייבו לעשר מדרבנן
לאת הלוואה מן הנכרי דאמרינן
בבבא קמא רבה (מנחות דף לא. ושם
ד"ה קטני) גבי ר' שמעון שזיר למ"ד
ש' קטני אס' יסדקין (מנחות ג' ע"ט)
מ"ג: מ"ג: והא' האריקין והחמירו
ב'טורין מן המעשר ומשמע דאפילו
הלקוח של חובר פטור איכא לזקמי
ב'ספרא דר' חמא' התם (דף מו.)
ב'מעמתי' לרץ לזקמי התם ב'ספרא
ד'ר' ימאי' הויא דמנחות ומה שהוצק
ר' יהודה להוכיח שדה אבותיו א"ג
ד"ה"ק נמי אי"ר דוקא בלרץ דכרשי'
ב'נחלה לרץ אפילו חובר פטור
הכי קאמר ליה ר' יהודה ל"ה קיין
ב'נח' קיימין ר'אוי להחמיר ב'מ"ק
ב'כמו בחבור לדין קיין דלכתי שדה
ב'קבל כמו בחבור ל"ה לא פליג
רבי יהודה א"ה"ק אללא מוסיף דאף
ההמקבל ממזיק מעשר ונותן לו כמו
ב'חבור כך נראה לר"י לפרש דמקבל
ב'חבור או לאו כחבור דמי מל"י כ"ס
קיין ואין קיין ועיקר וד"ה פירש
ש"ה"ה דהוה: **כ"ד** ש"ה"ה
פ"י ש"ה"ה כדורא כדו שעל
ד"י ש"ה"ה לעשר אף הלקוח של
הנכרי והיא חביבה בעיניו ולא יחמוה
מחמת שוקה עליו והלא המעשר
טעם נראה על הנכרי לזקמה הימנו
לכלל ישראל אחר אס' נחייבנו לעשר
אף חמלה הנכרי יתנה מתקבל לדין
אף חמלה נחייבנו דמי ש"ה"ה ש"ה"ה

צורה ביד הנכרי שלא יראו לקבלה
לא יהיה רגיל עוד לגזול אבל אחר
תועיל אזהרה:

עין משפט
נר מצוה

סב א מ"י ק"ד מ"ל
 שנים הלכה לו מ"ג
 ע"ש לו ט"ו ש"י ח"י
 קמ"ח מ"ח
סג ב ג מ"י ש"י ה'
 ט"ו ש"י א ט"ו
סד ד מ"י ש"י ח"י
 מ"ח ש"י י' ט"ו
 ש"י י"ד ש"י ש"י
 קמ"ח:
סה ה מ"י כ"א מ"ח
 ח"י ח"י ח"י
 ט"ו ש"י א
סו ו מ"י ש"י ח"י
 מ"ח ש"י י' ט"ו
סז ז מ"י ש"י ח"י
 ח"י ח"י ח"י
 ט"ו ש"י א
סח ח מ"י ש"י ח"י
 ט"ו ש"י א
סט ט מ"י ש"י ח"י
 ט"ו ש"י א
ס י מ"י ש"י ח"י
 ט"ו ש"י א

2753

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones